

BookSitting

βιβλία – τέχνες – ιδέες

Στο σαλόνι του BookSitting: Ο συγγραφέας Πέτρος Γαλιατσάτος

19/03/2015

Το BookSitting μίλησε με τον Πέτρο Γαλιατσάτο, με αφορμή την έκδοση του πρώτου του βιβλίου που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος.

Συνέντευξη στην Αλεξία Καλογεροπούλου

(alexia.kalogeropoulou@gmail.com)

Πάθη, λάθη, μικροί και μεγάλοι έρωτες, προδοσίες, ανατροπές και μια ασταμάτητη κινηματογραφική δράση χαρακτηρίζουν το βιβλίο του Πέτρου Γαλιατσάτου, [Άσπρα γάντια](#), που θα μπορούσε κάλλιστα να είναι μια καλογυρισμένη περιπέτεια στη μεγάλη οθόνη. Συζητήσαμε με το συγγραφέα, μεταξύ άλλων, για τα πρώτα του βήματα στη δημιουργική γραφή, τις κρίσεις της ζωής, την ειλικρίνεια, τις ανθρώπινες σχέσεις και τα λάθη του παρελθόντος, που κάποιες φορές αφήνουμε να μας στοιχειώνουν.

Τα «Άσπρα γάντια» είναι το πρώτο σας βιβλίο. Πώς άρχισε η ενασχόλησή σας με τη δημιουργική γραφή;

Θυμάμαι ότι έγραφα πολλές εκθέσεις στο λύκειο, μάλιστα μία φιλόλογος μου είχε πει ότι διαθέτω πολύ καλό γραπτό λόγο και ότι θα έπρεπε να κάνω κάτι με αυτό. Αδιαφόρησα με όσα μου είπε. Δεν έβαλα και σκοπό να γίνω συγγραφέας. Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, χωρίς να γράψω ούτε μία πρόταση μυθοπλασίας.

Μετά, ήρθε το **2008**, κατά το οποίο ξεκίνησε μία προσωπική κρίση, η οποία, με την πάροδο ορισμένων ετών, με άλλαξε ολοκληρωτικά ως άνθρωπο. Εκείνη την περίοδο και, μέσα από αυτή την προσπάθεια αλλαγής, ανακάλυψα ότι μου αρέσει να γράφω. Ήθελα να γράψω κάτι, δεν ήξερα όμως πώς να ξεκινήσω και, κυρίως, πώς να οργανωθώ καλύτερα. Το **2011** με βρήκε να ψάχνω να βρω το κατάλληλο, για μένα, σεμινάριο δημιουργικής γραφής.

Είχα βάλει ως στόχο να μάθω πώς να γράφω μικρά κείμενα αρχικά και στην πορεία να προχωρήσω και σε διηγήματα. Αυτός ήταν και ο λόγος που ξεκίνησα να παρακολουθώ διάφορα σεμινάρια δημιουργικής γραφής. Η Κρυσταλία Πατούλη, η Μανίνα Ζουμπουλάκη, ο Λένος Χρησιτίδης, ο Γιάννης Κωνσταντινίδης και η Μαριανίκη Δορμπαράκη, ο καθένας με τον ξεχωριστό, δικό του τρόπο με βοήθησαν να φτάσω στο επίπεδο που βρίσκομαι τώρα.

Το μυθιστόρημά σας έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας επιτυχημένης ταινίας δράσης: γρήγορες εναλλαγές, απρόσμενες ανατροπές, έντονους ρυθμούς, αδιάκοπη περιπέτεια. Ήταν κάτι σκόπιμο εξαρχής ή προέκυψε κατά τη συγγραφή του βιβλίου;

Όχι, δεν ήταν τίποτα προσχεδιασμένο. Ξεκίνησα να γράφω, με αργούς ρυθμούς, ένα διήγημα. Στην πορεία εξελίχθηκε σε μυθιστόρημα. Είχα σκεφτεί μία αρχή και ένα τέλος, τίποτα όμως δεν παρέμεινε ίδιο τελικά. Η αρχή τροποποιήθηκε αρκετά, το τέλος ολοκληρωτικά.

Κάποια στιγμή, άρχισα να γράφω πιο γρήγορα. Ήταν η στιγμή που οι ήρωες ζωντάνεψαν και ακολούθησαν το δικό τους δρόμο. Λίγο – πολύ, διαφορετικό από αυτόν που σκεφτόμουν εγώ αρχικά. Κάπως έτσι έφτασε η ιστορία να εξελίσσεται σε δύο ηπείρους, Ευρώπη και Αφρική, και σε πέντε χώρες: Βρετανία, Ελλάδα, Ισπανία, Ολλανδία και Νότια Αφρική.

Τι σας ενέπνευσε να γράψετε τα «Άσπρα γάντια»;

Τον Οκτώβριο του **2011** άρχισα να φτιάχνω στο μυαλό μου ένα διήγημα για έναν ανεύθυνο άνδρα, ο οποίος έφυγε από την πόλη που ζούσε και από τη χώρα του για να μην αντιμετωπίσει τις συνέπειες των πράξεών του. Με αυτή την κίνηση προσπάθησε να αποφύγει το παρελθόν του. Ήθελα να μιλήσω για τον τρόπο που οι παρελθοντικές πράξεις μας διαμορφώνουν το παρόν και το μέλλον μας. Αλλά και για το ότι εμείς είμαστε τελικά αυτοί που επιλέγουμε πώς θα ζήσουμε, εμείς θέτουμε τους στόχους που θέλουμε να πετύχουμε στη ζωή μας. Επομένως, εμείς είμαστε υπεύθυνοι για τη ζωή μας και κανένας άλλος.

Ποιες είναι οι συγγραφικές επιρροές σας;

Δεν έχω σκεφτεί ποτέ ποιες είναι οι συγγραφικές μου επιρροές, οπότε θα αναφέρω απλώς τους συγγραφείς που επιλέγω συχνότερα να διαβάζω: Γιάννη Μαρή, Rex Stout, Peter Cheney, James Ellroy και Elmore John Leonard. Διαβάζω, βέβαια, παθιασμένα κάθε βιβλίο του Γιάννη Μακρινάκη, με εξαίρεση το τελευταίο, καθώς δεν έχω βρει το χρόνο.

«(...) εμείς είμαστε τελικά αυτοί που επιλέγουμε πώς θα ζήσουμε, εμείς θέτουμε τους στόχους που θέλουμε να πετύχουμε στη ζωή μας. Επομένως, εμείς είμαστε υπεύθυνοι για τη ζωή μας και κανένας άλλος.»

Τι είναι για σας η συγγραφή;

Δύσκολη ερώτηση. Για εμένα η συγγραφή, εκτός από δημιουργία, είναι και πηγή χαράς, ελευθερία και διαφυγή από την σκληρή πραγματικότητα. Είναι όμως και λύτρωση. Με αυτό τον τρόπο καταγράφω όλα τα θέματα που με προβληματίζουν, τις φοβίες, τους δαίμονες και τις εμμονές μου. Γράφοντας για όλα αυτά, αυτόματα μικραίνουν, χάνουν το μέγεθος που εγώ τους είχα δώσει. Και όταν όλα αυτά τα μοιράζομαι, τότε νιώθω πραγματική ικανοποίηση.

Στο βιβλίο σας περιγράφετε, μεταξύ άλλων, δύσκολες στιγμές στην πόλη, άγριες συνθήκες διαβίωσης, φαίνεται όμως ότι ακόμα και ένας σκληραγωγημένος ήρωας, όπως ο Μάικ, βρίσκει την ηρεμία κοντά στη φύση. Το πιστεύετε αυτό;

Ναι. Οι περισσότεροι άνθρωποι που ζουν σε μεγαλουπόλεις έχουν απομακρυνθεί από το φυσικό περιβάλλον και έχουν χάσει την ηρεμία και την ψυχική τους γαλήνη. Ακόμα και αυτοί που ζουν στις πόλεις και έχουν πάρκα και άλλα φυσικά τοπία κοντά τους, δεν τα αξιοποιούν. Οι άνθρωποι αφιερώνουν όλο και λιγότερο χρόνο για να απολαύσουν το ύπαιθρο και τη φύση.

Αρκετοί από αυτούς, μόλις βρεθούν στη φύση, έρχονται πάλι σε επαφή με τον εαυτό τους,

ηρεμούν και νιώθουν ελεύθεροι. Τονώνεται η πνευματική και σωματική τους υγεία και, συνήθως γίνονται πιο κοινωνικοί. Ο J.J. Rousseau είχε πει χαρακτηριστικά: «Πρέπει να φέρουμε τα παιδιά πίσω στη φύση και να τα αφήσουμε εκεί, ελεύθερα να διαβάσουν από μόνα τους το ανοιχτό της βιβλίο». Αν συμβεί αυτό, η φύση θα διδάξει πολλά στα παιδιά.

«(...) η συγγραφή, εκτός από δημιουργία, είναι και πηγή χαράς, ελευθερία και διαφυγή από την σκληρή πραγματικότητα. Είναι όμως και λύτρωση.»

Σε κάποιο σημείο του μυθιστορήματός σας ο Μάικ, μιλώντας με τη συνάδελφό του, Νάντια, αναφέρεται έμμεσα στη σημασία της ειλικρίνειας. Πιστεύετε ότι είναι σημαντική η ειλικρίνεια στις ανθρώπινες σχέσεις;

Ναι, πιστεύω ότι η ειλικρίνεια είναι ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία μίας ανθρώπινης σχέσης. Αλλά από την άλλη, τα τελευταία χρόνια, ακόμα και οι ανθρώπινες σχέσεις βιώνουν μια κρίση. Η κρίση οδήγησε πολλούς ανθρώπους στα σπίτια τους, με διπλοκλειδωμένες τις πόρτες τους. Και μετά αποξενώθηκαν ολοκληρωτικά, έχοντας στην αγκαλιά τους την τηλεόραση ή τον υπολογιστή τους. Και όλοι αυτοί νομίζουν ότι ζουν μια φυσιολογική ζωή. Και όμως, οι ανθρώπινες σχέσεις, όπως και η φύση, στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως, είναι που γεμίζουν τους ανθρώπους.

Το παράλογο στην εποχή μας είναι ότι αρκετοί άνθρωποι απαιτούν να γίνονται πάντοτε κατανοητοί, να τους φέρονται δίκαια, να τους αγαπούν και να τους εκτιμούν. Κυρίως επειδή θεωρούν ότι είναι και οι ίδιοι δίκαιοι, ειλικρινείς και σωστοί. Και εγώ έτσι ήμουν για πολλά χρόνια, μέσα στο ψέμα και την υποκρισία. Φόραγα την μάσκα μου, για την ακρίβεια τις μάσκες μου, είχα πολλές, τους κορόιδευα όλους και ένιωθα και ανώτερός τους. Μέχρι την στιγμή που οι μάσκες έπεσαν και αναδείχτηκε ο πραγματικός εαυτός μου.

Εκεί διάλεξα έναν νέο δρόμο, όπως προανέφερα, ο οποίος όμως έχει μεγάλο βαθμό δυσκολίας. Γιατί η ειλικρίνεια, σε πολλές περιπτώσεις, είναι αβάσταχτη. Και αυτό είναι που έχει κάνει τους ανθρώπους να απομακρύνονται ο ένας από τον άλλο. Και ορισμένοι, όταν δουν ότι οι φίλοι τους εξαφανίζονται από κοντά τους, έχουν δύο επιλογές: Ή να συνεχίσουν να είναι ειλικρινείς ή να αρχίσουν να λένε ψέματα για να είναι αρεστοί στους άλλους, επειδή τους συμφέρει, επειδή ζηλεύουν ή επειδή απλά είναι καχύποπτοι.

Ο κεντρικός ήρωας του βιβλίου σας προσπαθεί να κάνει μια σημαντική μεταστροφή, αλλάζοντας ζωή και αφήνοντας πίσω το σκοτεινό παρελθόν του. Πόσο εφικτό είναι αυτό;

Αντί για μία θεωρητική απάντηση, θα σας αναφέρω ένα ζωντανό παράδειγμα ολοκληρωτικής αλλαγής. Όπως προανέφερα, το **2008** πέρασα μία προσωπική κρίση. Για μένα κρίση σημαίνει αλλαγή. Εκείνη την στιγμή είχα δύο επιλογές: Ή να πιστέψω ότι καταστρέφομαι και να τα παρατήσω ή να δω την όλη κατάσταση ως μία ευκαιρία και να την αρπάξω. Τελικά επέλεξα το δύσκολο δρόμο, πήρα την απόφαση να προσπαθήσω να αλλάξω και να δημιουργήσω έναν νέο εαυτό, τελείως διαφορετικό από αυτόν που ήμουν μέχρι τότε.

Συνειδητοποίησα ότι ο καθένας μας είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του. Έτσι και εγώ, ανέλαβα την ευθύνη των επιλογών μου. Αλλά δεν έφτανε μόνο αυτό. Έπαψα να κατηγορώ τους άλλους για όσα συνέβαιναν στη ζωή μου. Σταμάτησα να ταυτίζομαι με το παρελθόν μου και ξαναπρόκτησα τη δυνατότητα της επιλογής και της απόφασης. Αλλά και πάλι, δεν έφτανε μόνο αυτό. Χρειάστηκε να αλλάξω και τον τρόπο σκέψης μου και να διαγράψω όλα τα στερεότυπα, τις φοβίες και τις προκαταλήψεις που είχαν γεμίσει το κεφάλι μου και δεν με άφηναν να σκεφτώ καθαρά. Όλα αυτά, ξεχωριστά και όλα μαζί, δεν μου επέτρεπαν να εξελιχτώ όπως ήθελα.

Οπότε, ναι, πιστεύω ακράδαντα ότι κάθε άνθρωπος είναι ικανός να κάνει μία σημαντική μεταστροφή στη ζωή του. Αρκεί να το θελήσει πραγματικά και να πιστέψει ότι μπορεί να τα

καταφέρει.

Στο μυθιστόρημά σας κάνετε αναφορά σε πραγματικά ιστορικά γεγονότα, όχι ιδιαίτερα μακρινά, στα οποία εμπλέκονται πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα. Αν και πρόκειται για διαφορετικές συνθήκες, πιστεύετε ότι θα μπορούσε κανείς να βρει ομοιότητες σε σχέση με όσα αντιμετωπίζουμε σήμερα ως χώρα;

Τα ιστορικά γεγονότα που αναφέρονται στο βιβλίο αφορούν τη Νότια Αφρική. Θεωρώ ότι έχουν τελείως διαφορετική αφετηρία και εξέλιξη σε σχέση με τα ιστορικά γεγονότα που ζούμε τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Αλλά ναι, υπάρχουν και αρκετές ομοιότητες.

Καταρχήν υπάρχουν πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, συμφέροντα μίας ξένης χώρας, τα οποία προσπαθούν να επιβληθούν σε μία άλλη. Τότε, η επιβολή έγινε με τα όπλα, τώρα έχουν βρει μία καλύτερη μέθοδο μαζικής καταστροφής: τον οικονομικό πόλεμο. Από την αρχή της κρίσης, τα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρησιμοποίησαν συστηματικά την οικονομία και τις αγορές για να διεξαγάγουν έναν αδυσώπητο οικονομικό πόλεμο, ο οποίος, εν μέρει, έχει φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Κάθε πόλεμος αφήνει πίσω του νεκρούς και ανάπηρους, κατεστραμμένες περιουσίες και, βεβαίως, ένα νικητή και έναν ηττημένο. Ο οικονομικός όμως πόλεμος, πέρα από τις κατεστραμμένες οικογένειες και επιχειρήσεις, τους νεκρούς και τους ανάπηρους, αφήνει πίσω του και φτώχεια. Ταυτόχρονα όμως κοστίζει λιγότερο από το συμβατικό πόλεμο. Και, όπως φαίνεται, πολλοί από τους πολέμους του 21ου αιώνα θα πραγματοποιηθούν μόνο σε οικονομικό επίπεδο.

«(...) πιστεύω ακράδαντα ότι κάθε άνθρωπος είναι ικανός να κάνει μία σημαντική μεταστροφή στη ζωή του. Αρκεί να το θελήσει πραγματικά και να πιστέψει ότι μπορεί να τα καταφέρει.»

Ετοιμάζετε το επόμενο βιβλίο σας;

Το επόμενο βιβλίο, έχω ήδη ξεκινήσει να το γράφω. Δεν ξέρω τον τίτλο του, ούτε και το τέλος του ξέρω ακόμα. Αλλά και την αρχή του, την έχω αλλάξει ήδη δύο φορές.

Με τα τωρινά δεδομένα, η ιστορία εξελίσσεται σε μια Ελλάδα που είναι πιθανό να δούμε στο άμεσο μέλλον. Ευελπιστώ ότι δεν θα είναι αυτό το μέλλον μας. Η Αθήνα θα είναι διαφορετική, αλλά θα βρίσκεται και πάλι εν μέσω κρίσης, με φτώχεια, υψηλά ποσοστά ανεργίας και την τρομοκρατία να μπαίνει ξανά στη ζωή μας. Και αυτή τη φορά, οι ήρωες είναι περισσότεροι του ενός, είναι παιδικοί φίλοι, οι οποίοι βλέπουν με διαφορετικό τρόπο τη ζωή και τα γεγονότα που εξελίσσονται. Εκτός από την φιλία, τους ενώνει και ένα μεγάλο μυστικό.

<https://booksitting.wordpress.com/2015/03/18/%CF%83%CF%84%CE%BF-%CF%83%CE%B1%CE%BB%CF%8C%CE%BD%CE%B9-%CF%84%CE%BF%CF%85-booksitting-%CE%BF-%CF%83%CF%85%CE%B3%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AD%CE%B1%CF%82-%CF%80%CE%AD%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%82-%CE%B3/>